

Nr 306.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen angående statens deltagande i kostnaden för reglering av vissa till Dalälvens vattensystem hörande sjöar; given Stockholms slott den 12 april 1918.

Under åberopande av bifogade utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att

dels bemyndiga vattenfallsstyrelsen att, under iakttagande av de särskilda föreskrifter, som Kungl. Maj:t kan komma att meddela, förbinda kronan, såsom ägare av Älvkarleby vattenfall med därtill hörande Stall-, Nygårds- och Masurforsarna samt av Tyttboforsen, att till utförande av regleringsarbeten vid sjöarna Amungen, Ljugaren och Balungen enligt av Dalälvens regleringsförening utarbetad plan lämna de bidrag, som jämlikt föreningens stadgar åligga ägare av vattenfall;

dels till bestridande av på staten belöpande andel av kostnaden för dessa regleringsarbeten under utgifter för kapitalökning för år 1919 anvisa ett reservationsanslag av 262,760 kronor, att utgå av lånemedel;

dels för fullgörande av de på staten belöpande förskottsinsbetalningar till regleringsföreningen, som betingas av att ägarna av obyggda fall i Dalälven icke äro skyldiga att omedelbart inbetala på dessa fall belöpande andelar i regleringskostnaden, under utgifter för kapitalökning för år 1919 anvisa ett reservationsanslag av 183,000 kronor, att likaledes utgå av lånemedel;

dels ock, vid bifall härtill, besluta, att de i förslaget till 1919 års stat bland inkomsterna upptagna lånemedel skola höjas, de under rubriken »I. Fast upplåning» upptagna med 262,760 kronor och de, som upptagits under rubriken »II. Tillfällig upplåning», med 183,000 kronor.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Axel Schotte.

Utdrag av protokollet över civilärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 12 april 1918.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,
Statsråden PETERSSON,
SCHOTTE,
PETRÉN,
NILSON,
LÖFGREN,
friherre PALMSTIerna,
RYDÉN,
UNDÉN,
THORSSON.

Chefen för civildepartementet, statsrådet Schotte anförde:

I skrivelse den 15 mars 1918 har vattenfallsstyrelsen gjort framställning om kronans deltagande i kostnaden för reglering av vissa till Dalälvens vattensystem hörande sjöar samt därvid anført följande:

»Enligt § 8 av de för Dalälvens regleringsförening u. p. a. gällande stadgar skall, om icke kronan, innan beslut av föreningen fattas om utförande av regleringsföretag, till föreningens styrelse avgiver skriftlig förklaring, varigenom kronan förbinder sig att till företagets utförande lämna de bidrag, som enligt stadgarna åligga ägare av vattenfall, dylikt beslut, även om kronan deltagar i detsamma, bliva gällande endast under förutsättning, att kronan sist inom ett år efter beslutets dag till styrelsen avlämnar skriftlig förklaring av ovan angivna innehåll.

Å sammanträde den 5 mars 1918 har regleringsföreningen beslutit att i enlighet med en av dess verkställande direktör, löjtnanten vid väg- och vattenbyggnadskåren M. Serrander utarbetad plan låta utföra arbeten för reglering av de tre viktigaste sjöarna i Svärdsjövattendraget för nedan angivna anläggningskost-

nad, nämligen för Amungen 1,000,000 kronor, för Ljugaren 420,000 kronor och för Balungen 380,000 kronor, eller tillhopa 1,800,000 kronor. De beräknade årskostnaderna för driften utgöra för de tre sjöarna i nu nämnd ordning respektive 14,000, 8,000 och 8,000 kronor, motsvarande ett beräknat, avrundat kapitalbelopp av respektive 350,000, 200,000 och 200,000 kronor. Då dessa kostnadsgrupper, som i föreningens stadgar betecknas med A-beloppen och B-beloppen, enligt i stadgarna angivna grunder skola fördelas på medlemmarna inom Svärdsjö sektion, komma på kronans del följande belopp:

	Amungen.	Ljugaren.	Balungen.	Summa.
<i>A-beloppen:</i>				
Tyttboforsen	38,210: —	20,650: —	14,520: —	73,360: —
Älvkarlebyfallet	136,850: —	73,910: —	52,000: —	262,760: —
Summa	175,060: —	94,540: —	66,520: —	336,120: —
<i>B-beloppen:</i>				
Tyttboforsen	13,370: —	9,830: —	7,640: —	30,840: —
Älvkarlebyfallet	47,900: —	35,190: —	27,340: —	110,430: —
Summa	61,270: —	45,020: —	34,980: —	141,270: —

Beslutet är för övriga föreningsmedlemmars del fattat under förutsättning att de respektive företagen icke påbörjas, förrän rättsförhållandena blivit tillfredsställande ordnade.

Det må i detta sammanhang erinras, att, jämlikt § 11 av föreningens stadgar, såväl A-beloppen som B-beloppen skola fullgöras medelst utfärdande av reverser, vilka beträffande A-beloppen till såväl kapital som ränta förfalla till betalning efter respektive vattenfalls bebyggande, dock senast inom 15 år, men att B-beloppen, fränsett vissa undantagsfall, som för kronans del icke lära komma ifråga, vid motsvarande tid äro utkrävarbara endast så vitt angår räntan.

Enligt § 8 av föreningens stadgar må beloppen A och B för varje sektion icke utan samtycke av sektionens samtliga medlemmar bestämmas till högre belopp än sammanlagt i stadgarna angivna belopp; dessa utgöra för Svärdsjösektionen A-beloppet 1,000,000 kronor och B-beloppet 700,000 kronor. Då enligt ovan återopade utredningar de nu föreslagna arbetena inom Svärdsjösektionen skulle draga en anläggningskostnad av 1,800,000 kronor och en årskostnad, som kapitaliserad motsvarade 750,000 kronor, samt Svärdsjösektionen dessutom omfattar ytterligare flera sjöar, innebär detta följaktligen ett väsentligt överskridande av stadgarnas en gång fixerade maximibelopp. Detta utgör dock en självklar följd av den fördyring av byggnadskostnaden i allmänhet, som på alla områden ägt rum. För kronans del bör det i förevarande fall undersökas, om även med denna fördyring ett deltagande i det nu föreslagna regleringsbyggandet kan anses vara motiverat.

Ur regleringsföreningens utredningar må därvid till en början anföras följande tabeller rörande genom företaget beräknad energivinst och arbetskostnaden per kwt.

	Amungen.	Ljugaren.	Balungen.
Energivinst i genomsnitt per år och per m. fallhöjd... kwt	132,000	50,000	38,000
a) Full utbyggnad:			
Total fallhöjd..... m.	143,95	143,95	111,95
Energivinst i genomsnitt kwt	19,0 mill.	7,2 mill.	4,2 mill.
Kostnad per kwt..... öre	0,39	0,46	0,73
b) Nuvarande utbyggnad:			
Utnyttjad fallhöjd..... m.	75,15	75,15	107,15
Energivinst i genomsnitt kwt	9,9 mill.	3,75 mill.	4,05 mill.
Kostnad per kwt öre	0,75	0,89	0,76

Visserligen kan det inträffa, att en mindre del av den genom regleringen vunna vattenmängden bortrinne förbi Älvkarleby som överflödsvatten och att regleringskostnaden per verkliga utnyttjad och genom regleringen vunnen kwt därför i verkligheten bliver något högre än i tabellen utvisas. Av den kraft, som utvinnes genom regleringen, komma dock i alla fall vid vattenföringar under 225 à 250 sm² cirka fem sjättedelar till användning. På grund av uppgjorda kontrakt med Holmens och Söderfors bruk skall visserligen en del av denna kraft betalas rätt lågt, men resten av den tillgodogjorda kraften kan anses vara ersättning för kraft, som eljest måste alstras med bränsle. Då man för den närmaste 5-årsperioden torde böra räkna med ett genomsnittspris av minst cirka 4 öre per genom bränselekraft alstrad kwt, äro regleringskostnaderna ingalunda avskräckande utan väl motiverade, varför vattenfallsstyrelsen tillåter sig förorda, att Kungl. Maj:t täcktes bemyndiga vattenfallsstyrelsen att förbinda kronan att deltaga i kostnaderna för de föreslagna regleringsarbetena enligt de i stadgarna angivna grunder, dock under ovan angivna förutsättning att rätten till dammfästen och vatten blivit före företagets påbörjande på ett enligt vattenfallsstyrelsens förmenande tillfredsställande sätt säkrad.

Beträffande storleken av det för närvarande erforderliga anslaget, vill vattenfallsstyrelsen först erinra om, att A-reverserna äro utkrävbara först sedan respektive vattenfall blivit så bebyggda, att regleringen vid dem kan tillgodogöras. För kronans del behöves följaktligen ingen utgift för närvarande göras för Tyttboforsen, utan endast för Älvkarlebyfallet med de därovan indämda Stall- och Nygårdsforsarna, ävensom den genom upprensning nedom Älvkarleby i detta fall intagna Masurforsen, därå byggnadsarbetena under innevarande år avslutas. Å

andra sidan finnas även i övrigt en hel del obebyggda fall i Dalälven, vilkas ägare alltså tills vidare äro befriade från kapitalutlägg för regleringen. De på dessa fall belöpande kostnader måste följaktligen av föreningen tills vidare täckas antingen genom belåning av medlemmarnas reverser eller genom kontanta tillskott. Då det förra alternativet, såsom dragande högre räntesatser än kronan eljest kan betinga sig, skulle för kronan vara mindre fördelaktigt, torde vattenfallsstyrelsen böra från statskontoret erhålla ett förskott för gäldande av de inbetalningar till föreningen, som av nyss anförda skäl betingas, och som för Älvkarlebyfallet förslagsvis kunna beräknas till 183,000 kronor. Det direkta anslagsbehovet skulle därefter med hänsyn till ovan angivna siffror kunna fixeras till 262,760 kronor i engångsutgifter. De årliga utgifterna för anläggningen, vilka torde böra utgå ur Älvkarleby kraftverks driftinkomster, kunna, såvitt angår Älvkarlebyfallet, under förutsättning att av regleringsföreningen beslutad ändring i § 12 av stadgarna vinner Kungl. Maj:ts bifall, beräknas till 7 % av 110,430 kronor eller till 7,730:10 kronor.

Såsom av det ovan anförda framgår, äro de beräknade maximibeloppen A och B med nuvarande byggnadskostnader otillräckliga för Svärdsjösektionen. Detsamma gäller självfallet även för de övriga sektionerna. Det belopp av 44,500 kronor, som Kungl. Maj:t genom nådigt brev den 30 juni 1916 anvisat för Skattungens och Oresjöns reglering, kommer att av samma skäl visa sig otillräckligt, men då slutlig dom i synmålet ännu icke meddelats och föreningen fördenskull ej ännu anmanat sektionens medlemmar att lämna sina tillskott, kan frågan om framställning angående höjande av detta belopp anstå till 1919 års riksdag.

Emellertid och då någon återgång till de en gång beräknade kostnaderna för genomförande av arbetena inom de olika sektionerna icke kan förväntas, hava regleringsföreningens övriga medlemmar å föreningens sammanträde den 5 mars 1918 funnit sig böra för sin del redan nu besluta vissa ändringar i §§ 8 och 12 av föreningens stadgar. Beträffande § 8 avsåg beslutet en höjning av maximum för A- och B-beloppen på följande sätt, nämligen:

Sektion	Belopp A.	Belopp B.
Siljan.....	kr. 5,000,000	kr. 2,400,000
Runn.....	» 1,400,000	» 550,000
Svärdsjö.....	» 2,200,000	» 880,000
Österdalarna.....	» 2,000,000	» 800,000
Mockfjärd.....	» 140,000	» 60,000
Nås.....	» 1,200,000	» 480,000
Skifsorsen.....	» 1,600,000	» 640,000
Horrmund.....	» 600,000	» 240,000

Ehuru det naturligtvis icke är oavvisligen nödvändigt att på detta sätt redan nu höja samtliga dessa belopp, torde det dock vara praktiskt att verkställa denna åtgärd nu i ett sammanhang, varigenom den formella behandlingen av blivande regleringsföretag förenklas. För kronans del föreligger det så mycket mindre anledning att motsätta sig detta förslag, som alla beslut om nya regle-

ringar, såsom framgår av den ovan refererade § 8 av föreningens stadgar, bliva gällande endast under förutsättning att Kungl. Maj:t senast inom ett år därefter tillförbinder kronan att deltaga i kostnaderna för företaget.

Beträffande § 12 hava föreningens övriga medlemmar för sin del godkänt följande förändrade lydelse av dess sista mom.:

»Uttaxering för de ändamål, för vilka insatserna enligt § 6 äro avsedda, må icke ske till högre belopp än 25 % av de i samma § angivna insatsers storlek. Uttaxering för de ändamål, som enligt § 8 skola täckas av beloppen A, må icke ske till högre belopp än inalles 25 % av de för respektive regleringsföretag bestämda beloppen A. Årlig uttaxering må för de ändamål, för vilka beloppen B enligt § 8 äro avsedda, ske med högst 3 % å de för respektive regleringsföretag bestämda beloppen B.»

Endast sista punkten innebär en ändring i sak. Enligt momentets tidigare lydelse gällde även beträffande uttaxeringen å B-beloppen, att sådan ej fick ske med mer än 25 % av den fixerade betalningsskyldigheten, d. v. s. 25 % av 4 % å det förskrivna kapitalbeloppet (jfr § 11 mom. 1). Maximibeloppet, som till gäldande av årskostnaden kunde utkrävas, var alltså 5 % av B-beloppen. Då detta icke kan tänkas för närvarande täcka behovet, emedan ägarna av bebyggda fall i avvaktan på de obebyggda fallens montering, dock under högst femton år, måste ensamma bestrida hela årskostnaden, har det syntts smakligare att i stället för ett ytterligare höjande av själva kapitalbeloppen B medgiva föreningen rätt till ökad uttaxering eller från ovan angivna 5 % till 4 % + 3 % eller 7 % Även detta förslag anser sig vattenfallsstyrelsen kunna förorda till godkännande.»

På grund av vad sålunda anförts har vattenfallsstyrelsen hemställt, att Kungl. Maj:t täcktes

dels föreslå riksdagen att bemyndiga vattenfallsstyrelsen att — under förutsättning av att rätten till dammfäste och vatten blivit före företagens påbörjande på ett enligt vattenfallsstyrelsens förmenande tillfredsställande sätt säkrad — förbinda kronan såsom ägare av Älvkarlebyfallet med därtill hörande Stall-, Nygårds- och Masurforsarna samt Tyttboforsen att till utförande av regleringsarbeten vid sjöarna Amungen, Ljugaren och Balungen inom Svärdsjö sektion enligt av Dalälvens regleringsförening utarbetad plan lämna de bidrag, som enligt föreningens stadgar åligga ägare av vattenfall;

dels föreslå riksdagen att till bestridande av på kronan belöpande andel av kostnaden för dessa regleringsarbeten å tilläggsstat för år 1918 anvisa ett belopp av 262,760 kronor;

dels förskottsvis tillhandahålla vattenfallsstyrelsen därutöver ett belopp av 183,000 kronor för fullgörande av de förskottsinsatser till föreningen, som betingas av att vissa fall i Dalälven såsom obebyggda icke äro skyldiga att omedelbart inbetala sina andelar i byggnadskostnaden och upplåning av medel till täckande av därigenom uppkommande brist icke synes böra ifrågakomma;

dels ock å kronans vägnar godkänna de av föreningens övriga medlemmar för sin del beslutade, ovan angivna ändringar i §§ 8 och 12 i föreningens stadgar.

Med bifall till Kungl. Maj:ts i proposition nr 223 till 1916 års riksdag därom gjorda framställning har riksdagen, enligt anmälan i skrivelse den 3 juni 1916, nr 186, för gäldande av statens kostnader i anledning av vattenfallsstyrelsens inträde för Älvkarleby vattenfall i Dalälvens regleringsförening utan personlig ansvarighet för år 1917 beviljat ett anslag å högst 67,000 kronor. Detta belopp beräknades motsvara statens andel i kostnaderna för föreningens allmänna förvaltningsutgifter och utgifter för förberedande åtgärder för befrämjande av regleringsföretagen samt för erhållande av vederbörligt tillstånd till desamma.

Departements-
chefen.

Sedan Kungl. Maj:t fått del av riksdagens förenämnda beslut, har Kungl. Maj:t den 30 juni 1916 bemyndigat vattenfallsstyrelsen att för kronans räkning ingå såsom medlem uti ifrågavarande förening.

Såsom framgår av § 8 i de vid förenämnda proposition nr 223 till 1916 års riksdag fogade stadgarna för Dalälvens regleringsförening, medför statens anslutning till regleringsföreningen icke i och för sig skyldighet att deltaga i kostnaderna för de regleringsföretag, som beslutas av föreningen. Uppkommande frågor om anvisande av medel till de på statens vattenfallsverk belöpande kostnaderna för de olika regleringsföretagen skola därför i vanlig ordning underställas Kungl. Maj:ts och riksdagens prövning.

I enlighet härmed föreslog Kungl. Maj:t riksdagen i proposition den 4 april 1917, nr 176, att för bestridande av de på Älvkarleby kraftverk belöpande kostnaderna för provisoriska regleringsåtgärder inom Dalälvens flodområde bevilja ett reservationsanslag av 20,000 kronor; och blev denna framställning av riksdagen bifallen. Omförmälda provisoriska regleringsåtgärder, som avse Svärdsjö sektion, hava vidtagits under år 1917, och till följd av dem kommer den vattenmängd, som kan tillgodogöras i de nedanför denna sektion belägna kraftverken vid Dalälven, att under år 1918 i väsentlig grad ökas.

Föreningen har nu beslutit utföra ett större permanent regleringsföretag, nämligen av sjöarna Amungen, Ljugaren och Balungen, vilka tillhöra Svärdsjövattendragets sjösystem samt genom detta vattendrag och sjön Runn avbörda sitt vatten i Dalälven. På sätt närmare framgår av en i vattenfallsstyrelsens skrivelse intagen tablå, antages genom

regleringen kunna i de nu utbyggda fallen i Dalälven uttagas ett ytterligare kraftbelopp, uppgående till omkring 17,700,000 kilowattimmar. Regleringskostnaden är beräknad för Amungen till 1,000,000 kronor, för Ljugaren till 420,000 kronor och för Balungen till 380,000 kronor eller sammanlagt till 1,800,000 kronor. Om man på detta belopp räknar en ränta av 6 procent samt tillägger de uppskattade årskostnaderna för regleringen, får man en kostnad av omkring 0,8 öre för varje kilowattimme, som vinnes genom regleringen. Då vattenfallsstyrelsen anser, att man för den närmaste femårsperioden bör räkna med att genomsnittspriset för kraft, som alstras genom bränsle, kommer att utgöra minst cirka 4 öre per kilowattimme samt sådan kraft även vid normala kolpris betingar ett pris av omkring 1,5—2 öre per kilowattimme, synes det icke råda något tvivel om, att regleringsföretaget blir en god affär. Staten torde för den skull böra för sina vattenfall deltaga i detsamma. Ett ytterligare skäl härför är, att staten därigenom stödjer ett företag, som till fördel för det allmänna avser att bättre utnyttja en del av landets vattenkraft. De övriga medlemmarna av regleringsföreningen hava också fäst särskild vikt vid att staten deltagar i de regleringsföretag, som beslutas av föreningen. I § 8 av föreningens stadgar föreskrives nämligen, att, därest fråga uppstår om regleringsföretags utförande utan bidrag av kronan, en var av föreningens övriga medlemmar är berättigad att fritaga sig från deltagande i kostnaderna för regleringsföretaget, om anmälan därom sker, innan frågan om regleringsföretagets utförande företages till avgörande.

I Dalälven äger staten Älvkarleby vattenfall med de därovan inrädda Stall- och Nygårdsforsarna ävensom den genom upprensning av Dalälven nedanför Älvkarleby i detta fall intagna Masurforsen. Dessutom har staten under år 1917 inköpt den ännu icke bebyggda Tyttboforsen. Den andel av anläggningskostnaden, som belöper på de staten tillhöriga bebyggda fallen, har beräknats uppgå till 262,760 kronor. För gäldandet av detta belopp torde av riksdagen böra begäras ett särskilt anslag att utgå av länemedel. Vad angår de årliga utgifterna för regleringen, låra de böra utgå direkt av Älvkarleby kraftverks driftinkomster.

Enligt § 11 i föreningens stadgar må tillskotten till kostnaderna för regleringen fullgöras medelst till föreningen eller order ställda reverser. Dessa skola dock vara utkrävbara, först då respektive vattenfall blivit så bebyggda, att regleringen vid dem kan tillgodogöras. För obebyggda fall skola icke, åtminstone till en början, lämnas något tillskott. Om emellertid vattenfall icke blivit utbyggt inom 15 år

efter reversens utfärdande, skall densamma dock vara utkrävbar beträffande det bidrag till regleringen, som belöper på det obebyggda fallet. De kostnader för nu ifrågavarande reglering, vilka belöpa på de obebyggda vattenfallen i Dalälven, måste alltså av föreningen tills vidare täckas antingen genom belåning av medlemmarnas reverser eller genom kontanta tillskott från medlemmarna. Övriga medlemmar av regleringsföreningen hava med hänsyn till de nu gällande höga räntesatserna för belåning av reverser valt det sistnämnda alternativet, och lärer så böra förfaras även av kronan. Det belopp, som i sådant hänseende skulle förskjutas av kronan, har av vattenfallsstyrelsen beräknats till 183,000 kronor; och har styrelsen hemställt att från statskontoret erhålla nämnda summa såsom förskott. Enär det emellertid, såsom framgår av omförmälda bestämmelse i stadgarna för regleringsföreningen, kan dröja ända till 15 år, innan beloppet i sin helhet återbetalas, samt det hittills använda förskotts-förfarandet är avsett att upphöra, torde beloppet i stället, såsom skett beträffande anskaffande av rörelsekapital för av kristiden föranledd statsverksamhet, böra tillhandahållas av riksgäldskontoret och utgå av tillfälliga lånemedel. I den mån beloppet återbetalas, torde det sedermera böra inlevereras till riksgäldskontoret för att ingå bland i anspråk tagna kapitaltillgångar, som uppkommit av lånemedel.

Med hänsyn till den utomordentligt starka belastningen av tilläggsstaten för år 1918 kan jag emellertid ej förorda, att några medel till regleringsföretaget anvisas å nämnda tilläggsstat, utan torde hela det nu äskade beloppet böra utgå å 1919 års stat. Av anslaget, tillhoppa 445,760 kronor, som lärer böra utgå av lånemedel, torde 262,760 kronor böra uppföras under rubriken »I. Fast upplåning» och 183,000 kronor under rubriken »II. Tillfällig upplåning».

Vad angår det i vattenfallsstyrelsens skrivelse omförmälda förslaget rörande ändring av regleringsföreningens stadgar, synes intet vara att erinra mot bifall till detsamma. Det avser huvudsakligen att till följd av de stegrade arbetslönerna och de ökade prisen på byggnadsmaterial höja de belopp, till vilka reglerings- och driftkostnaderna m. m. inom varje sektion högst må uppgå utan samtycke av sektionens samtliga medlemmar. Enär, såsom förut nämnts, stadgarna äro så avfattade, att kronan, även om kostnaderna hålla sig inom de sålunda bestämda högsta beloppen, icke är tvungen att deltaga i regleringsföretag, utan väckt fråga härom i varje fall skall underställas Kungl. Maj:ts och riksdagens prövning, samt driftkostnaderna för regleringsföretag böra utgå direkt av vederbörande vattenverks in-

komster, lärer frågan om samtycke till de föreslagna förändringarna av regleringsföreningens stadgar icke behöva underställas riksdagens prövning.

På grund av vad sålunda anförts får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels bemyndiga vattenfallsstyrelsen att, under iakttagande av de särskilda föreskrifter, som Kungl. Maj:t kan komma att meddela, förbinda kronan, såsom ägare av Älvkarleby vattenfall med därtill hörande Stall-, Nygårds- och Masurforsarna samt av Tyttboforsen, att till utförande av regleringsarbeten vid sjöarna Amungen, Ljugaren och Balungen enligt av Dalälvens regleringsförening utarbetad plan lämna de bidrag, som jämlikt föreningens stadgar åligga ägare av vattenfall;

dels till bestridande av på staten belöpande andel av kostnaden för dessa regleringsarbeten under utgifter för kapitalökning för år 1919 anvisa ett reservationsanslag av 262,760 kronor, att utgå av låne-medel;

dels för fullgörande av de på staten belöpande förskottsinsbetalningar till regleringsföreningen, som betingas av att ägarna av obebyggda fall i Dalälven icke äro skyldiga att omedelbart inbetala på dessa fall belöpande andelar i regleringskostnaden, under utgifter för kapitalökning för år 1919 anvisa ett reservationsanslag av 183,000 kronor, att likaledes utgå av lånemedel;

dels ock, vid bifall härtill, besluta, att de i förslaget till 1919 års stat bland inkomsterna upptagna lånemedel skola höjas, de under rubriken »I. Fast upplåning» upptagna med 262,760 kronor och de, som upptagits under rubriken »II. Tillfällig upplåning», med 183,000 kronor.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdde hemställen behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnade, att proposition i ämnet skulle av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Nils Adclgren.
